

= 26 =

Legea 554/2004
OG.92/2003

ROMANIA
TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR.589/C/2006 SENTINȚA NR.258
Ședința publică din 02.06.2006
Președinte : Elena Zamfirescu-judecător
Grefier : Luminița Butiuc

Pe rol fiind judecarea contestației formulată de reclamanta [redacted] cu sediul în Tg-Jiu, str.8 Martie, nr.69, jud. Gorj în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns consilier juridic Puchiu Ioan pentru intimata-pârâtă D.G.F.P.Gorj, lipsă fiind reclamanta, reprezentată prin delegat Tudosie Maria

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care constatând cauza în stare de judecată s-a acordat cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei Tudosie Maria a pus concluzii de admitere a contestației, anularea deciziei nr.26 din 03.04.2006 și a deciziilor de impunere nr.38521/2003 și 38521/2004 emise de AFP Tg-Jiu și exonerarea reclamantei de plata sumei imputate.

Consilier juridic Puchiu Ioan pentru intimata D.G.F.P.Gorj a solicitat respingerea contestației formulată de reclamantă și menținerea deciziei contestate ca temeinică și legală.

TRIBUNALUL

Asupra contestației de față;

Prin contestația înregistrată la Tribunalul Gorj -Secția Contencios Administrativ sub nr.589 C/2006 reclamanta [redacted] a solicitat anularea deciziei nr.26 din 03.04.2006 precum și a deciziilor de impunere nr.38521/2003 și 38521/2004 emise de AFP Tg-Jiu și exonerarea de plata sumei imputate.

În motivarea contestației, reclamanta a arătat că decizia emisă de intimata AFP Tg-Jiu a încălcat prevederile capitolului III din Codul fiscal, respectiv dispozițiile procedurale, fără a se face o verificare a motivelor de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal.

În concret s-a arătat că la controlul efectuat, la capitolul impozit pe venit, au fost excluse din cheltuielile deductibile - amortizarea calculată pentru un aparat ecograf în sumă de [redacted] lei în anul 2003 și [redacted] lei în anul 2004, amortizare calculată în mod corect de către reclamantă în conformitate cu prevederile Legii 15/1994 și HG.964/1998.

S-a arătat că aparatul ecograf a fost achiziționat în leasing operațional, iar în luna mai 2003 a fost transmis dreptul de proprietate către [redacted] la valoarea reziduală, iar până la această dată pe toată durata contractului de leasing fiind achitate ratele de chirie, aspecte constatate și de inspectorul fiscal.

Că amortismentul calculat conform normelor legale, de către reclamantă, s-a făcut la valoarea de piață, evaluată de către evaluator autorizat la data de 22.06.2003 în condițiile în care cabinetul a devenit proprietarul bunului în luna mai 2003.

S-a arătat de asemenea că în anul 2003 baza legală de calcul a impozitului pe venit a constituit-o OG.7/2001, care la art.10 lit. c prevede că „cheltuielile privind amortizarea sunt deductibile în condițiile în care calculul se efectuează conform legislației în materie”, legislația în materie la acea dată fiind Legea 15/1994 și HG.964/1998.

S-a susținut de asemenea de către reclamantă că în conținutul raportului fiscal pentru calculul impozitului pe venit în anul 2004, nu s-a preluat integral textul art.15 din Legea 571/2003, care precizează „pentru mijloacele fixe cu valoare contabilă evidențiată în sold la 31.12.2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, folosind metodele de amortizare până la acea dată.

În concret s-a arătat că pentru anul 2003 cât și pentru anul 2004, reclamanta CMI DR.Catrina Gabriela a calculat corect amortizarea bunului ecograf, cheltuiala care este deductibilă atât conform OG.7/2001 cât și Legii 571/2003.

În drept și-a întemeiat contestația pe dispozițiile Titlului IX capitolul I din Codul de procedură fiscală (Ordonanța 92/2003).

În dovedirea contestației au fost depuse în copie xerox la dosarul cauzei deciziile contestate, raportul de inspecție fiscală și raportul de evaluare.

Intimata D.G.F.P.Gorj a formulat întâmpinare, solicitând sub acest aspect respingerea contestației formulată de reclamantă și menținerea deciziilor contestate.

S-a susținut în esență de către intimată că reclamanta nu deținea în patrimoniu la data de 31 decembrie 2002 mijlocul fix reevaluat iar reevaluarea efectuată nu a avut în vedere legislația în vigoare, respectiv nu a ținut cont de rata inflației.

Tribunalul analizând contestația de față în raport de înscrisurile depuse la dosarul cauzei și de susținerile părților, reține și constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de [redacted] lei înregistrată în anul 2003 și suma de [redacted] lei înregistrată în anul 2004, reprezentând amortizare mijloc fix (ecograf) nu este o cheltuială deductibilă fiscal și pe cale de consecință au stabilit o diferență de impozit pe venit în sumă de [redacted] lei RON pentru anul 2003 și [redacted] lei RON pentru anul 2004.

Aparatul ecograf a fost achiziționat în leasing operațional, iar în luna mai 2003 a fost transmis dreptul de proprietate către CMI Dr.Catrina Gabriela la valoarea reziduală, până la această dată pe toată durata contractului de leasing fiind achitate rate de chirie, aspect precizat de reclamantă prin acțiunea formulată.

Ulterior însă în anul 2003, reclamanta a solicitat întocmirea unui raport de evaluare prin care expertul a apreciat prin rotunjire valoarea rămasă a bunului evaluat la suma de [redacted] lei, valoare ce urma a fi amortizată în următorii 4 ani de folosință, conform cataloagelor duratelor de amortizare a mijloacelor fixe prevăzute de HG nr.946/1998.

Se reține însă că reclamanta nu deținea în patrimoniu la data de 31.12.2002 mijlocul fix reevaluat și mai mult reevaluarea efectuată nu a avut în vedere legislația în vigoare în sensul că nu s-a ținut cont de rata inflației, situație față de care în mod corect organele de inspecție fiscală nu au considerat raportul de evaluare ca fiind baza de calcul pentru stabilirea amortizării anuale.

Ori, pentru a se proceda la efectuarea reevaluării mijloacelor fixe, deținătorii acestora trebuiau să țină cont de următoarele aspecte: mijloacele fixe să fi fost

înregistrate în patrimoniul la 31.12. a anului precedent și reevaluarea să fi fost făcută în baza ratei inflației comunicată de Comisia Națională pentru Statistică.

În speța de față reclamanta nu a avut înregistrat în patrimoniul mijlocul fix la data de 31.12.2002, din înregistrări, respectiv factura nr.2899121 din 27.05.2003, mijlocul fix a intrat în patrimoniul cabinetului la data de 27.05.2003.

Astfel, potrivit art.1 din HG.403/2000 privind reevaluarea imobilizărilor corporale, se reține faptul că nu pot proceda la reevaluarea mijloacelor fixe decât acei agenți economici care dețin mijlocul fix în patrimoniul la data de 31.12. a anului precedent, situație care nu se regăsește în cazul reclamantei.

Pentru considerentele mai sus expuse, instanța apreciază ca neîntemeiată contestația formulată de reclamanta

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge contestația formulată de reclamanta cu sediul în Tg-Jiu, str.8 Martie, nr.69, jud. Gorj, reprezentată prin în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu, str. Siretului, nr.6, jud. Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 02.06 2006 la Tribunalul Gorj.

E.Zamfirescu

Red.E.Z.

Ex.5

Thred.M.L.

21.06.2006